

overlade det til private virksomheder og dermed Konkurrencerådet. Det er dér, dilemmaet er, og det har egentlig ikke meget med politik at gøre. Det er en konstatering af, at sådan er det, og det må vi så finde nogle politiske løsninger på.

Og fru Pernille Sams og jeg ligger måske ikke engang så forfærdelig langt fra hinanden, når vi får skrællet de ting af og får defineret: Hvad er realiteten i den medfødte forskel på en offentlig og privat virksomhed?

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
10) Første behandling af lovforslag nr. L 227: Forslag til lov om daghøjskoler og produktionsskoler m.v.
 Af undervisningsministeren (Ole Vig Jensen).
 (Fremsat 19/4 95).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Erik Dyrland (S):

Når man tænker på de usikre betingelser og korte planlægningshorisonter, som i særdeleshed daghøjskolerne, men også produktionsskolerne har levet under i en længere periode, synes jeg, det er imponerende resultater, disse to skoleformer har leveret igennem årene.

Der er lavet mange forskellige rapporter om de to skoleformers virksomhed. Generelt har kritikken været positiv. Derfor er jeg enig med undervisningsministeren, når han i bemærkningerne til lovforslaget skriver:

»Daghøjskolerne og produktionsskolerne er tiltænkt en større rolle i udbygningen af voksen- og ungdomsuddannelserne.« Og jeg tillader mig at citere videre:

»Daghøjskolerne er derfor et vigtigt og naturligt led i den igangværende udbygning af voksenuddannelserne.«

De to skoleformer fortjener efter min opfattelse denne tillid også set på baggrund af, at de to skoleformer jo i sin tid startede og blev betragtet mere som et aktiveringstilbud for ledige a-kassemedlemmer og kontanthjælpsmodtagere.

Den tid er for længst forbi. Skolerne har for længst bevist, at det undervisningstilbud, de har leveret, har hjulpet mange personer til mere selvtillid, mere selvværd, folk har fået mod på tilværelsen, mod på at søge nye udfordringer i uddannelsessystemet eller på arbejdsmarkedet.

Skolerne har med deres indsats bragt mange i vej. Med den nye lov får skolerne mere status af uddannelsesinstitutioner. Det hilser vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe med tilfredshed.

For produktionsskolernes vedkommende bliver der tale om frit optag. Der lægges op til, at disse skoler i fremtiden kan gennemføre den fri ungdomsuddannelse og erhvervsgrunduddannelsen, samtidig med at der fortsat kan foregå aktivering af unge.

Også daghøjskolerne får frit optag, og dér bliver der mulighed for at gennemføre aktiviteter i samarbejde med andre uddannelsesinstitutioner. I den forbindelse vil jeg ikke undlade at ytre tilfredshed med, at formålsparagraffen fastslår, at daghøjskolerne giver tilbud om undervisning, hvis hovedsigte er folkeoplysning.

I det lovforberedende arbejde har det været vigtigt for os socialdemokrater at få løsnet de meget snærende bånd, som daghøjskolerne har haft til kommunerne. En daghøjskole har jo i princippet aldrig vidst, om den var købt eller solgt, og det har givet problemer, når der skulle langtidsplanlægges.

Det lykkedes langt hen ad vejen at løse den opgave. Kommunerne skal godt nok godkende en skoles vedtægter. Når en godkendelse sker, udløses der et grundtilskud på 300.000 kr. til skolen. Dette gælder også for eksisterende skoler.

Derimod kan en kommune ikke sådan bare lige lukke en skole ved at fjerne tilskuddet eller nedsætte dette. Der skal gode argumenter til for at trække en godkendelse og dermed et tilskud tilbage. Det betyder – set med mine øjne – at